

PARSLEY - NAÁ E STRAÁ IDLO

ÁšterÁ½, 23 Á™Á-jen 2018

VÁera jsme vzali pejska na prochÁjzku. Na pÁtikilometrovou prochÁjzku. ProchÁjzku v pÁ-sku a vodÁ. ProchÁjzku s ostatnÁ-m pejsky, ptÁjky a jeÁitÁrkami. NÁjÁj pejsek se vrÁtil domÁ tak dÁsnÁ vyÁerpanÁ½, Á¾e dostal zcela vÁ½jimeÁ druhou veÁeÁ™i a zbytek dne strÁvil spokojenÁ½m spÁjnkem ze spravedlivÁ vykonanÁ© prÁice.

My, a bohuÁ¾el, musÁ-m to pÁ™iznat, jsme byli po tÁch pÁir kilometrech vyÁerpÁjnÁ- Á°plnÁ stejnÁ. JenÁ¾e, na rozdÁ- Á°oklÁ-ka, jsme museli jeÁitÁ vaÁ™it veÁeÁ™i, kontrolovat dÁtem Á°koly a absolvovat bÁ¾nou rodiÁovskou zÁjnavu v nedÁli veÁer. x x x x x

2 hodiny rÁjno.

JÁj:
hele, slyÁjÁ-Áj to?

ManÁ¾el:
ne, nic neslyÁjÁ-m.

JÁj:
takovej divnej zvuk...

ManÁ¾el:
no jo, uÁ¾ to slyÁjÁ-m. MoÁ¾nÁj ptÁjk?

JÁj:
nebo krysa...

ManÁ¾el:
to je blbost.

JÁj:
taky by to mohl bÁ½t duch. Jsou to takovÁ½ kvÁ-livÁ½, ÁjkrundavÁ½ zvuky...

ManÁ¾el:
jde to nÁjak z prostÁ™edka pokoje. Nebo od stropu?

Zvuk to byl fakt pÁ™Á-Ájernerj, a v pravidelnÁ nepravdelnÁ½ch intervalech se opakujÁ-cÁ-. Vzhledem k tomu, Á¾e jsme se sem nastÁhovali teprve pÁ™ed dvÁma mÁsÁ-ci, nejsme na specifickÁ© zvuky domu jeÁitÁ zvyklÁ-. Opravdu to mohlo bÁ½t cokoli. VrnÁlo to jako zapnutÁ½ kÁjvovar, kdyÁ¾ v nÁm nenÁ- voda.

Po cca 20 minutÁjich strÁivenÁ½ch hledÁjnÁ-m, jsme zcela pÁ™esnÁ lokalizovali centrum zvuku. A taky pÁ™Á-Áinu... UprostÁ™ed naÁjÁ- postele, pohodlnÁ uveleben, se rozvaloval pes. (Ano, to je bÁ¾nÁ©.) A ÁjÁ-lenÁ mu kruÁelo v bÁ™iÁje!

Kdybych mu nedala veÁeÁ™i, tak bych si myslela, jakÁj jsem to hroznÁj paniÁka...ale tohle, to by mÁ tedy opravdu nenapadlo... (manÁ¾ela to taky nenapadlo.)

LENKA

P.S. Jo, jÁj vlastnÁ zaÁ-nÁjm koncem...

ProtoÁ¾e pÁ™ed tÁmi dvÁma mÁsÁ-ci jsme se vydali na cestu napÁ™Á-Á pÁ™es celou Ameriku - z Idaha na Floridu.

O tom, jak to vĚjchno zaĚalo a pak pokračĚovalo, napĚĀju pĚtĚ-ĀitĚ.

TakĚe teĚ si tu pomalu i rychle zvykĚjme :-)